

— ΘΕΑΤΡΟΝ Μ. ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

“Ο κ. Παντελῆς Χόρη είναι: ένας ἀπὸ τοὺς ὄλιγους εύτυχεῖς. Εὐληγας συγγραφεῖς. Τὰ ἔργα του ἐπιμήθησαν, ἐκράτησαν τὸ πρόγραμμα τῶν θεάτρων ἐπὶ πολλὲς δραδεῖς, καὶ είναι ἀπὸ τὰ ἔργα ποὺ θὰ ζήσουν. Μία παραφωνία σίς τὴν σειρὰν τῶν τόσων θεατρικῶν ἐπιτυχιῶν τοῦ κ. Χόρη, ήτο τὸ πρὸ μηνὸς παιχθὲν εἰς τὸ «Κεντρικὸν» ἔργον του, «Ο Σάντζας». Τὴν ἀποτυχίαν ἔκεινου μᾶς ἔκαμε νὰ τὴν λησμονήσωμεν ὅλοκληρωτικὰ ἡ ἀναβίβασις τοῦ νέου του ἔργου α' Η Φλαντρώ», εἰς τὸ θέατρον Μ. Κοτοπούλη. ‘Ο κ. Π. Χόρην ἀνέλαμψε πάλιν εἰς δλῆη τὴν συγγραφικήν του δόξαν. Ή τετράπτυχτος τραγωδία του ποὺ ἐδιδάχθη διὰ πρώτην φοράν τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν, είναι ἀπὸ τὰ ὄλιγα ἐλληνικὰ δρτι, τραγικένη μὲ δύναμιν καὶ τέχνην. Συνταρακτικὲς εἰς σκηναί, ιδίως τῆς δευτέρας καὶ τετάρ-

τῆς πράξεως. Φυσικὸς ὁ διάλογος, ταλείχη σχυνική σίκουρωμάχ, ταγγικωτάτη, ἡ ἐξέλιξις τῆς ὑποθέσεως καὶ ἀδεότατα γχραγμένοι οἱ γχρακτῆρες.

Η σκηνοθέτησις καὶ διάσκεψία τοῦ ἔργου τελείχη. Η κ. Μαρίκα Κοτοπούλη ὑπέρογος ως σκηνοθέτης καὶ ως θέωποιός. Εἰς τὸν ρόλον τῆς τραγικῆς μάννης ἔδωσεν ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ἀρθρίστου τεγγης της. Επανεύρομεν τὴν τραγωδόν μας καὶ ἡσθάνθημεν πάλιν τὸ σίγος τῆς τραγικῆς της ἑρμηνείας, ποὺ μᾶς τὴν ἐστέργησε τόσον καιρόν. Λασφάλως ὁ κ. Χόρη δὲν θὰ ἐφεντάσθη, πειστὸς ἰδιωτικὴν ἐρμηνεύστριαν τῆς ἡρωΐδος του. Παραπλεύρως τῆς κ. Μαρίκας, όλοι οἱ θέωποιοὶ ἐπαιξαν μὲ αἰσθηματικὰ καὶ μὲ τέχνην. Η δυνὶς Ἀγγελικὴ Κοτσάλη, ἔδειξεν ὅλη τὰ καλλιτεγνικά της χαρίσματα εἰς τὸν τραγικὸν ρόλον τῆς Μυρτώς. Μποροῦμε νὰ ποῦμε, ὅτι τὸ πειζόμενο τῆς δύος Κοτσάλη, ήτο μία ἀποκάλυψις. Δὲν ἐπεριμέναμεν ποτὲ τόσην καταπληκτικὴν ἐξέλιξιν. Μπράδος της, τῆς τὸ λέμε μὲ δλῆν μας τὴν εἰλιξίρινειν. Ουροφτ., χαριτωμένη, ἡ κ. Φωτεινὴ Λούη, στὸν ρόλο τῆς Χρύσως. Ο κ. Ι. Αποστολίδης ως Νώτης τάλειος. Είγε στιγμὰς ἀλτρινοῦ καλλιτέγγου. Επίσης πολὺ καλὴ, ἡ χυρία Βασιλειάδου, καθὼς καὶ ὁ κ. Θυμέλης.